

Glosar novih autora

SALIH AVDIĆ, učitelj, rođen je 1927. godine u Trebinju, gdje je završio osnovnu školu. Dva razreda na talijanskom jeziku pohađao je kod časnih sestara u Kotoru (Boka Kotorska), kao i nižu Gimnaziju. Nakon završetka osnovne škole i niže gimnazije, doselio je s porodicom u Tuzlu. Učiteljsku školu završio je 1940. godine u Tuzli. Pri kraju Drugog svjetskog rata počeo je raditi kao vaspitač u domovima ratne siročadi, a od 1946. godine kao učitelj u raznim mjestima Bosne i Hercegovine, između ostalih i u nekoliko seoskih škola na gračaničkom srezu (Klokotnica, Soko, Gornja Orahovica). Svoj radni vijek završio je kao sekretar u jednoj srednjoj školi u Tuzli. Isticao se svojom marljivošću, stručnošću i ličnim poštenjem. Bio je saradnik više pedagoških i dječjih listova i časopisa u kojima je prezentirao svoja iskustva pedagoga i vaspitača („Prosvjetni list“, „Vesela sveska“, „Dječje novine“ itd.). Živi kao penzioner u Tuzli. U jednoj prilici, o sebi je napisao sljedeće: „Starost provodim čitajući. Dođu mi prijatelji, naleti i pokoji bivši učenik. Imam učenika svih profesija od doktora, zanatlija, glumaca i da ne nabrajam. Ja sam živio u Titovom dobu a ne u ovom lopovskom. Sve u svemu ja sam zadovoljan onim što imam. Volim ljude, oni vole mene. Standard penzionerski. Neka je zdravlja.“

FAHRUDIN NOVALIĆ, doktor filozofije, rođen je 5. februara 1944. u Gradačcu, gdje je završio snovnu školu (1960.) i gimnaziju (1964.). Vojnotehničku akademiju završio je u Zagrebu 1967. godine. Na Fakulteti za sociologiju, politične vede in novinarstvo u Ljubljani diplomirao je novinarstvo 1974. i magistrirao političke znanosti 1979. godine. Na Filozofskoj fakulteti u Ljubljani doktorirao je filozofiju 1991. U garnizonima Maribor, Pula i Zagreb, obavljao je različite dužnosti u tehničkoj službi Jugoslavenske narodne armije. Na Vojnotehničkoj akademiji i Vojnotehničkom fakultetu u Zagrebu predavao je *Osnove filozofije*. JNA je, na osobni zahtjev, napustio 1991. Od tada do 1997. bio je na službi u Hrvatskoj vojsci, kad je umirovljen.

Tijekom agresije na Bosnu i Hercegovinu, 1992.-1995., surađivao je s gradačaćkim logističkim centrom u Zagrebu.

Pretežito se bavi socijalnom ekologijom, bioetikom i filozofskom antropologijom. Objavio je oko stotinu znanstvenih i stručnih radova, recenzija i prikaza, te brojne publicističke radove, u domaćim i stranim publikacijama i na radiju. Knjiga *Rasipanje budućnosti: kritika mita napretka i cinizma rasipanja* objavljena mu je 2003., a *Moć i rat: moć kao sustav podčinjavanja, dominacije i ratne*

destrukcije, 2006. godine.

VOJISLAV VUJANOVIĆ, novinar, likovni i kazališni kritičar, rođen je u Gredi kod Bosanske Gradiške 1937. godine. Školovao se u Banjaluci, Zagrebu, Sarajevu i Beogradu. Diplomirao je orijentalnu filologiju na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Radio je kao novinar u "Oslobodjenju", "Večernjim novinama" i Radio Sarajevu. Bio je član redakcije studentskog lista "Naši dani", časopisa "Pozorište", Trećeg programa Radio Sarajeva i časopisa "Stećak". Jedan je od utemeljitelja Međunarodnog foruma "Bosna". Svoje radove je objavljivao na go-

tovo svim radio stanicama bivše Jugoslavije i u gotovo svoj dnevnoj štampi. Radove su mu objavljivali časopisi "Scena" iz Novog Sada, "Delo" iz Beograda, "Pozorište" iz Tuzle, "Život" i "Lica" iz Sarajeva. Poeziju je počeo pisati od rane mladosti, a kasnije se opredijelio za pisanje pozorišne, likovne i književne kritike. Objavio je knjige: *Svitanje* (1955), *Likovno djelo Miroslava Bilaća* (1994), *Iz Talijina hrama* (1995), *Alkemija slike* (1997), *Antologija bosanskohercegovačke drame XX stoljeća* (koautor sa G. M. i F. R. 2000), *Plodovi i rađanja* (2000) i *Jelena Kešeljević, glumica* (2002).

